

NVE - V

4684 28.10.66

Arkiv nr.

tit

sett

Eksp: 1

TILLATELSE

FOR

GLOMMENS OG LAAGENS BRUKSEIERFORENING

TIL DELVIS OVERFØRING AV GLOMMA TIL RENDALEN OG TIL REGULERING AV SAVALEN OG UNNDALEN (FUNDINMAGASINET) M.V.

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON 26. AUGUST 1966)

Ved kongelig resolusjon av 26. august 1966 er bestemt:

- «1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates Glommens og Laagens Brukseierforening å foreta delvis overføring av Glomma til Rendalen og regulering av Savalen og Unndalen (Fundinmagasinet) m.v. på de vilkår og under de forutsetninger som er inntatt i Industridepartementets tilråding av 26. august 1966.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement i samsvar med utkast inntatt i samme tilråding som gjeldende inntil videre.»

Betingelser

for tillatelse for Glommens og Laagens Brukseierforening til delvis overføring av Glomma til Rendalen og regulering av Savalen og Unndalen (Fundinmagasinet) m. v.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon 26. august 1966.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid. Konsesjonsvilkårene kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. vassdragsreguleringslovens § 10, post 2 siste ledd.

Dersom vassfall som ikke tilhører staten eller norske kommuner, deltar i reguleringen og overføringen eller blir medeiere i anleggene, gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 60 år fra konsesjonstidens datum. Ved konsesjonstidens utløp har staten rett til å kreve disse vassfalleieres andeler i anleggene avstått uten vederlag.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 40. år etter at konsesjonen er gitt, skal staten kunne innløse de andeler i regulerings- og overføringsanleggene som måtte tilhøre eiere for hvem tillatelsen er tidsbegrenset. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10. år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt anleggenes eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbyggingsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de beviselig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 60 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anleggene skal ved innløsningen være i fullt

driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn av uvillegge menn på statens bekostning.

Anleggenes eier plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den øking av vasskraften som ved reguleringen og overføringen tilflytere eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter.

Til statens konsesjonsavgiftsfond kr. 1,00 pr. nat.-hk.

Til konsesjonsavgiftsfond i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 5,00 pr. nat.-hk.

Etter 20 år kan fastsettelsen av avgiften tas opp til ny prøvelse.

Økingen av vasskraften i Sivilla beregnes på grunnlag av den øking i lågvassføringen som reguleringene og overføringene antas å ville medføre utover den vassføring, som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. For Glomma og Rena beregnes økingen på grunnlag av den øking av lågvassføringen som reguleringene og overføringene antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregning av økingene forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringene innvunne øking av vasskraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringene og overføringene innvunne vasskraft tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. årlig rente.

4.

For den i post 3 omhandlede øking av vasskraften skal det for så vidt angår Sava-len betales en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 2,00 for hver innvunnen nat.-hk ved reguleringen. Godtgjørelsen skal betales etter hvert som den innvunne vass-kraft blir tatt i bruk.

5.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3, godtgjørelse etter post 4, og kontroll med vassforbruket samt an-gående avgivelse av kraft, jfr. post 23, skal med bindende virkning for hvert enkelt til-felle fastsettes av vedkommende departement.

6.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristen medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis ma-jor) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag fristen uten tillatelse av Kon-gen måtte oversittes erlegges konsesjonæren en løpende mulkt til statskassen av kr. 1 000.

7.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer, for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekke-lig hurtig — herunder forutsatt at der er ut-vist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestilling — samt til en pris som ikke med mer enn 10 — ti — pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mel-lom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte mate-riale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved over-stiges. Toll og pristillegg til sammen forut-settes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer.

For overtredelse av bestemmelsene i nær-værende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — fem-ten pst. av verdien. Mulkten tilfaller stats-kassen.

8.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske sel-skaper hvis disse byr like fordelaktige be-tingelser som utenlandske. Vedkommende de-partement kan dispensere fra denne bestem-melse.

9.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til, når ved-kommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet be-stemmer, i anleggstiden å skaffe arbeiderne og funksjonærene ved anleggene og disses familier den nødvendige legehjelp ved fast-boende lege og å holde eller helt eller delvis dekke utgiftene til for øyemedet tjenlig syke-hus eller sykestue med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Det kan også pålegges konsesjonæren, etter vedkommende departements nærmere bestem-melse, helt eller delvis å bære utgiftene til vedkommende kommuners alminnelige forebyggende helsetjeneste og alminnelige sosiale tiltak.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonæ-rene omkommer ved arbeidsulykke i anleggs-tiden, kan konsesjonæren etter nærmere be-stemmelse av vedkommende departement på-legges å sikre eventuelle etterlatte en øye-blikkelig erstatning.

11.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten be-regning av noen fortjeneste å skaffe arbei-derne og funksjonærene sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelser av ved-kommende departement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements tillatelse berettiget til i anled-ning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes ar-beidstvist, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsene i annet ledd får ikke an-vendelse på leieforholdet mellom konsesjonær og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leiefor-holdet er beskyttet gjennom oppsiingsreglene i nevnte paragraf.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger, bruer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig økt ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Veger, bruer og kaier som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt vedkommende departement finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

Konsesjonæren plikter etter skjønnets nærmere bestemmelse å legge om setervegen Flåman—Døllia og veger ved inntaksmagasinet ved Høyegga der de demmes ned.

Konsesjonæren plikter etter skjønnets nærmere bestemmelse å bygge bro for tømmertransport over Rena ved Diset. Ved Høyegga plikter konsesjonæren å anordne bruforbindelse for tømmertransport, eventuelt over damkronen.

Konsesjonæren plikter å ta vedkommende kommune med på råd ved valg av trasé for anleggsveger.

13.

Konsesjonæren plikter, etter vedkommende departements nærmere bestemmelse, å delta i utgiftene ved utførelse og vedlikehold av elforbyggingsarbeider på strekningen Berg-rønningen—Høyegga som blir nødvendige på grunn av reguleringene og overføringene.

14.

Konsesjonæren plikter å innbetale kr. 50 000 til fiskefond til hver av kommunene Stor-Elvdal, Rendalen og Åmot.

I den utstrekning vedkommende departement finner det nødvendig plikter konsesjonæren av hensyn til fisket:

- a. Å bekoste utsetting av yngel og/eller settefisk av aure og eventuelt harr i Folla og Tunna og de øvrige områder som berøres av reguleringene og overføringene samt aure i Savalen, Fundinmagasinet og Spar-sjøen.
- b. Å oppføre og vedlikeholde fiskesperre ved tunnel og lukeinntak og påse at det ikke foregår fiske i avløpstunnel og kanal fra kraftstasjonene.
- c. Å bekoste fiskeribiologiske undersøkelser i de områder som berøres av reguleringen og overføringene.
- d. Å delta med andelsinnskudd i felles settefiskanlegg og klekkeri, dersom det skulle vise seg vanskelig å skaffe tilveie sette-

fisk og yngel av godkjent kvalitet, eller dersom departementet skulle finne det hensiktsmessig.

- e. Å dekke utgiftene til et forsterket jakt- og fiskeoppsyn i anleggstiden.
- f. Å slippe en minstevassføring på 0,3 m³/sek. fra Fundindammen.
- g. Å anordne fisketrapp i dammen ved Høyegga.

Ved opprensning i Glomma med tanke på fløting av tømmer skal en fiskerisakkyndig tas med på råd.

15.

De neddemte områder ryddes for trær og busker som er over 1,5 m høye eller har over 8 cm stammediameter målt i en høyde av 25 cm over bakken. Det skal stubbes lavt og gjenstående stubber skal ikke være over 25 cm høye.

Etter nærmere bestemmelse av skjønnets skal foretas finrydding av begrensede områder av hensyn til garnfisket.

Ryddingen skal være fullført senest 2 år etter første neddemming av vedkommende areal.

16.

Partier av isen på Savalen ved tunnelinntak og tunnelutløp samt partier av isen for øvrig som viser seg å bli farlig svekket, skal markeres slik:

Så snart isen er farbar om høsten innsirkles de svekkede partier med tau festet til påler som settes fast i isen med passe mellomrom. Tauet skal til enhver tid ha en fri høyde over is- eller snøoverflate på mellom 0,5 og 1,0 m.

17.

Innen reguleringene og overføringene tas i bruk skal konsesjonæren innbetale til næringsfond for Oppdal, Folldal, Tynset, Alvdal, Rendalen, Stor-Elvdal og Åmot kommuner kr. 1 500 000. Dessuten skal til fondet hvert år av konsesjonæren innbetales kr. 75 000.

For fondet skal utarbeides vedtekter som godkjennes av vedkommende departement.

18.

Konsesjonæren er forpliktet til ved overføring- og reguleringsarbeidenes påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige befolkning som er knyttet til anlegget, eller hvis departementet måtte finne det mer hensiktsmessig og ikke vesentlig dyrere, å delta i oppføring, utvidelse, utbedring eller nedbetaling av permanente forsamlingslokaler, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille inntil kr. 30 000,— til rådighet for almindelig virksomhet blant arbeiderne og til geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelser.

19.

Konsesjonæren plikter, før arbeidet påbegynnes, å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlige tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

20.

Anleggenes eier plikter å avgi og tilbakeholde vatn i sådan utstrekning at den alminnelige fløting forulempes så lite som mulig ved reguleringene og overføringene. Spørsmålet om hvilke forføyninger han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Skade eller ulempe for fløtingen, som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

21.

Vassslippingen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastlagt.

Før så vidt vatnet slippes i strid med reglementet, kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til staten av inntil kr. 5 000,— for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

I tiden 1. september til lavvassperiodens slutt skal slippes over dammen fra Høyegga en vassføring på 10 m³/sek. I den øvrige tid av året slippes tilstrekkelig vatn til å opprettholde en vassføring ved Stai vassmerke på 40 m³/sek.

Det anordnes og holdes i drift et automa-

tisk varslingsanlegg som trer i funksjon når det kommer en farlig øking av vassføring i elveleiet nedenfor Høyegga. Anlegget skal godkjennes av departementet.

22.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesser finnes påkrevd og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tappingsgrenser betegnes ved faste og tydelige vasstandsmerker, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges geografiske oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

Konsesjonæren plikter å bære utgiftene ved grunnvassundersøkelser i Stor-Elvdal og Rendalen.

23.

De vassfalls- og brukseiere, som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører anleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallene kan gi, er tatt i bruk, skal kraften leveres til rime-

lig pris. Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd, kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1,— pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

24.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vassfalls- eller brukseier som ikke er medeier i regulerings- og overføringsanleggene, tillatelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen og overføringen, mot en årlig godtgjørelse til anleggenes eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

25.

Ved damanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Anleggenes eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anlegget som skjer i krigsøyemed.

26.

Det påhviler anleggenes eier i den utstrekning hvori dette kan skje uten urimelige ulemper og utgifter — å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og områder, når dette anses ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart.

Såfremt sådan ødeleggelse som følge av

arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Naturvernrådet i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Anleggenes eier skal i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er frettet i henhold til lov av 29. juni 1951 nr. 3 eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt og i tilfelle straks gi melding herom til vedkommende museum.

Viser det seg først mens arbeidet er i gang, at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt i foregående ledd sendes med en gang og arbeidet stanses.

Anleggenes eier plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å dra omsorg for at hoved- så vel som hjelpeanlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget. Plassering av stein og jordmasser skjer i samråd med vedkommende kommuner. Anleggenes eier plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trenges for gjennomføring av pålegg som blir gitt i samband med bestemmelser i denne post. Han plikter å foreta forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Overholdelsen av bestemmelsene i dette ledd undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende arbeidsledere fornøden meddelelse.

27.

Konsesjonæren plikter, etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement, å bekoste strandjusteringsarbeider eventuelt kombinert med terskelbygging i Einunna nedenfor overføringsstedet for et beløp av inntil kr. 50 000,—.

Beløpet forutsettes indeksregulert med basis 1. januar 1965.

Etter nærmere bestemmelse av departementet kan konsesjonæren pålegges av hensyn til fiske, utseende og ferdsel å utføre og vedlikeholde grunndammer (terskler) også på andre elvestrekninger som blir berørt av reguleringene og overføringene og foreta opprensninger og mindre strandjusteringer.

Konsesjonæren plikter å vedlikeholde eventuelle tiltak.

28.

Til skjønn i anledning av overføringene og reguleringene skal skjønnsmenn oppnevnes av Kongen.

29.

Aleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

30.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for regulering av Savalen, Unndalen (Fundinmagasinet) m. v. og for delvis overføring av Glomma til Rendalen.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon 26. august 1966.)

1.

I. Reguleringene.

Reguleringsgrensene er:

	Sommervst. kote	Øvre kote	Nedre kote	Oppd. m	Senkn. m	Reg.h. m
Fundin	1 007,55	1 021,25	1 010,25	17,0	—	11,0
Savalen	706,6	707,2	702,5	0,6	4,1	4,7
Høyegga dam	461,9	465,5	—	3,6	—	—

Reguleringsgrensene for Fundin refererer seg til Fm 14 i Norges Vassdrags- og elektrisitetsvesens nivellement av 1965. Reguleringsgrensene for Savalen refererer seg til FM i Norges vassdrags- og elektrisitetsvesens nivellement L.no. 62 for 1921 og for Høyegga dam refererer grensene seg til FM 75 i Norges vassdrags- og elektrisitetsvesens nivellement L.no. 37 for 1921.

II. Overføringene.

Avløpet fra Einunna (567,0 km²) føres over til Savalen fra undervatn for Einunna kraftverk.

Avløpet fra Gløta føres gjennom Sparsjøen (75,5 + 13,0 = 88,5 km²) til Savalen. Sparsjøen heves permanent 2,0 m.

En driftsvassføring på inntil 55 m³/sek. føres gjennom Rendalen kraftverk ut i Rena.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vasstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Fra lågvassperiodens slutt fylles Savalen med tillopet fra de uregulerte nedbørfelter

så hurtig som mulig opp til kote 706,2 og skal ikke tappes under denne kote før 15. september, jfr. dog 4. ledd.

Overføringstunnelene manøvreres slik at de tidligere flomvassføringer ikke derved forøkes. Heller ikke må skadeflommer i Rena økes ved kjøring av Rendalen Kraftverk.

Fra lågvassperiodens slutt til 1. september slippes tilstrekkelig vatn forbi inntaksdammen ved Høyegga til å opprettholde en minste vassføring ved Stai vassmerke på 40 m³/sek. I den øvrige tid av året skal det slippes forbi 10 m³/sek.

Fra dammen ved Fundin slippes minst 0,3 m³/sek. til enhver tid.

Lågvassføringen i Glomma mellom Sivilla kraftverk og Høyegga og nedenfor Rena må ikke forminskes til skade for andres rettigheter.

For øvrig kan vasslippingen foregå etter Kraftlaget Opplandskrafts behov.

3.

Det avgis det til den alminnelige fløtning i vassdragene nødvendige vatn overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte regler.

4.

Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger som godtas av vedkommende departement. Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen kan bestemme hvor damvokteren skal bo, og at han skal ha telefon i sin bolig.

5.

Det skal påses at flomløpene og tappelukene ikke hindres av is eller lignende, og at dammene og reguleringsinnretningene til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over dammenes manøvrering og avleste vassstander samt observeres og noteres, om det forlanges,

nedbørsmengder, temperatur m.v. Av protokollen sendes ved hver måneds utgang avskrift til Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen.

6.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.